

werd het signaal „attaqueeren” geblazen. De jeugdige hoornblazer, die door

zijne heldere tonen het troepje aanmoedigde, gaf tevens een schitterend bewijs van jeugdigen vechtlust, die zeker nog meer indruk op zijne

« werd het signaal attaqueeren geblazen. »

krijgsmakkers maakte dan het onberispelijk blazen van het signaal. Want hij rende vooraan in de kortste richting naar 's vijands stelling.

Het kapmes, hoog opgeheven, schitterde in de heldere zonnestralen, doch nog meer schitterde Zwaan's oog.

De vijand hield stand en vuurde als gold het zijne laatste bezitting; het gekerm van de gewonden was het offer, dat wij plengden op het altaar van dezen strijd. Doch Zwaan en zijne kameraden hoorden het niet. Zij hadden slechts één doel; dat was de vijandelijke kampong; dat was de vijand er uit te verdrijven.

Onze dapperen stuitten op de versperring, die om den kampong was aangebracht.

Zwaan blies trouw den stormmarsch, dat is „vooruit”, en wist met jeugdige vlugheid en met mannelijken moed de hindernis het eerst te overwinnen. Dáár stond hij, de Hollandsche jongen, de jeugdige hoornblazer van 't Indische Leger, alleen, doch bezielde met wilskracht en flinkheid, met het korte zwaard tegenover den overmachtigen en overmoedigen vijand. Twee Atjehers met den zwaren vlijmscherpen klewang vielen op hem aan; het doordringend krijgsgeschreeuw kon heinde en ver gehoord worden, doch 't liet Zwaan koud. Het kapmesje ving de eerste slagen op, toen zijne kameraden toesnelden. De strijd met het blanke zwaard, het gevecht van man tegen man was begonnen; klewanghouw en bajonetsteek, lanssteek en kolfslag